

ת"פ 39246/02/22 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד סאנד מדינה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 39246-02-22 מדינת ישראל נ' מדינה

לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד בת אל גססה

נגד

סאנד מדינה הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד רעד

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; הסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1997, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור שהתנהל לפניו, בכתב אישום מתוקן האוחז 14 אישומים בעבירות כדלקמן -

5 עבירות של התעללות בבעלי חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה, לפי סעיף 2(א)+(ב) בנסיבות סעיף 17(א)(2) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994;

8 עבירות של סיוע לציד חיות בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר, לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר, תשט"ו-1955 יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין;

8 עבירות של סיוע להתעללות בבעלי חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה, לפי סעיף 2(א)+(ב) בנסיבות סעיף 17(א)(2) לחוק צער בעלי חיים יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין;

3 עבירות של ציד חיות בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר, לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר;

עבירה של ציד חיות בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר בצוותא חדא לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

עמוד 1

עבירה של התעללות בבעלי חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה בצוותא חדא, לפי סעיף 2(א)+(ב) בנסיבות סעיף 17(א)(2) לחוק צער בעלי חיים יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

על פי החלק הכללי, דורבן הוא חיית בר מוגנות שהציד שלו אסור על פי חוק. בעת הרלוונטית, התגורר הנאשם בטייבה ועשה שימוש בשטח חקלאי שלו ושל משפחתו המצוי בסמוך לטייבה, צפונית-מזרחית לכוכב יאיר. בעת הרלוונטית, נהג הנאשם להחזיק בשטח כלבים אותם אימן לצוד דורבנים, וכן יצא עם הכלבים לצוד דורבנים שלא כדין תוך שהוא משסה את הכלב בדורבן ומענה את הדורבנים והכלבים, התאכזר אליהם והתעלל בהם כשהוא גורם להם לסבל חמור בכוונה. לאחר הציד נהג הנאשם לשוב לשטח עם הכלבים והדורבנים, הכל כמפורט באישומים שלהלן.

אישום מס' 1 - ביום 13.2.20 בשעה 23:05 בשטח פתוח בסמוך לטייבה החזיק הנאשם דורבן מדמם. בשעה 23:08 שיסה הנאשם כלב חום וכלב לבן בדורבן נוסף שהסתתר מתחת לסלעים במקום כדי שיצודו אותו. בהמשך נכנסו הכלבים מתחת לסלעים כדי לצוד את הדורבן. כתוצאה מכך נפצע הכלב החום על ידי קוץ של דורבן שננעץ סמוך לעינו הימנית שהפכה לאדומה והכלב הלבן נתקע מתחת לסלעים והתקשה לצאת מהם. בהמשך, בשעה 23:53 נמצא הכלב החום תקוע מתחת לסלעים עם קוץ דורבן נעוץ בין עיניו. ביום 14.2.20 בשעה 02:30 החזיק הנאשם בדורבן מת שניצוד על ידו. מעשי הנאשם גרמו לדורבנים ולכלבים עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; והתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 2 - ביום 20.2.20 בשעה 22:00 בשטח פתוח סמוך לטייבה שיסה הנאשם יחד עם אחרים בדורבנים ארבעה כלבים שונים בכדי שיצודו אותם. כתוצאה מכך, נערף ראשו של דורבן ובגופי הכלבים ננעצו קוצי דורבנים. בהמשך בשעה 22:04 צד הנאשם בעצמו או יחד עם האחרים דורבן שבגופו ננעץ מקל עם קרס. בשעה 23:50 שיסה הנאשם בצוותא עם האחרים את הכלב הלבן בדורבן שהסתתר מתחת לסלע בכדי שיצוד אותו.

ביום 21.2.20 בשעה 00:12 שיסה הנאשם בצוותא עם האחרים את הכלב האפור בדורבן שהסתתר מתחת לסלע בכדי שיצוד אותו וכתוצאה מכך הכלב האפור נתקע מתחת לסלעים ובפניו ננעצו קוצי דורבן. בשעה 03:57 שב הנאשם יחד עם האחרים לשטח ואיתם חמישה דורבנים מתים אשר הונחו על השולחן. מעשי הנאשם גרמו לדורבנים ולכלבים עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר בצוותא חדא; והתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה בצוותא חדא.

אישום מס' 3 - ביום 11.9.20 בשעה 19:21 בשטח פתוח סמוך לטייבה, יחד עם אחר, סייע הנאשם לאחר לשסות כלב חום וכלב לבן בדורבן. כתוצאה מכך הדורבן מת והכלבים נפצעו מקוצי הדורבן. ביום 12.9.20 בשעה 02:58 החזיק הנאשם עם האחר בדורבן מת שניצוד על ידם. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלב עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לצייד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; וסיוע להתעללות בבעל

חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 4 - ביום 2.10.20 בשעה 23:20 בשטח פתוח סמוך לטייבה, יחד עם אחר, סייע הנאשם לאחר לשסות כלב לבן בדורבן. כתוצאה כך, ננעצו לכלב הלבן קוצי דורבן בלשון ובגופו. בהמשך סייע הנאשם לאחר וביחד הוציאו לכלב הלבן את קוצי הדורבן מהגוף באמצעות ידיהם.

בסמוך לאחר מכן סייע הנאשם לאחר לשסות כלב שחור בדורבן. כתוצאה מכך, הדורבן מת ולכלב השחור ננעץ קוץ של דורבן בתוך פיו. ביום 3.10.20 בשעה 02:29 חזרו הנאשם והאחר לשטח עם הדורבנים שצדו והניחו אותם על שולחן. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלב עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; וסיוע להתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 5 - ביום 17.10.20 בשעה 01:34 בשטח פתוח סמוך לטייבה, סייע הנאשם לאחר לשסות שני כלבים שחורים וכלב לבן בדורבן. כתוצאה מכך, הדורבן מת ולכלבים ננעצו קוצי דורבן בפיהם ובגופם. בנסיבות אלה, סייע הנאשם לאחר לחתוך לדורבן את הראש באמצעות סכין. בהמשך, הנאשם בעצמו או יחד עם האחר פשט את עורו של הדורבן. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלבים עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; וסיוע להתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 6 - ביום 21.11.20 בשעה 00:52 בשטח פתוח סמוך לטייבה, יחד עם אחר, סייע הנאשם לאחר לשסות בדורבן כלב חום וכלב לבן. כתוצאה מכך, נשך הכלב החום את הדורבן וקרע חלקים מגופו שנותרו בפיו. הכלב הלבן נפצע מקוצי הדורבן שננעצו בפיו ובגופו והדורבן מת. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלבים עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; וסיוע להתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 7 - ביום 10.12.20 בשעה 22:00 בשטח פתוח בסמוך לטייבה, סייע הנאשם לאחר לשסות כלב לבן בדורבן. כתוצאה מכך, הדורבן מת ולכלב הלבן ננעצו קוצי דורבן בגופו ובפיו. בנסיבות אלה, הנאשם סייע לאחר להוציא לכלב את קוצי הדורבן מהגוף על ידי משיכתם באמצעות ידיהם. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלב עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; וסיוע להתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 8 - ביום 29.12.20 בשעה 23:12 בשטח פתוח סמוך לטייבה סייע הנאשם לאחר לשסות בדורבנים שני כלבים שחורים. כתוצאה מכך, מתו הדורבנים והכלבים נפצעו מקוצי דורבן שננעצו בגופם. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלב עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; וסיוע להתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 9 - ביום 16.1.21 בשעה 13:53 בשטח, כלא הנאשם ארנב בתוך כלוב, כשמסביב לכלוב נמצא כלב שחור. בהמשך לכך, גער הנאשם בכלב לתפוס את הארנב ובהתאם להוראתו רץ הכלב סביב הכלוב כשהוא נובח על הארנב ומנסה לתפוס אותו. מעשי הנאשם גרמו לארנב עקה נפשית קשה וכאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של התעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 10 - ביום 2.2.21 בשעה 00:54 בשטח פתוח סמוך לטייבה שיסה הנאשם כלב לבן בדורבן שהסתתר מתחת לסלעים כדי שיצוד אותו. בעקבות הוראת הנאשם נכנס הכלב מתחת לסלעים בזמן שהנאשם אוחז במוט עם קרס בקצהו. לאחר מכן, יצא הכלב מתחת לסלעים כאשר קוצי דורבן נעוצים בגופו והוא מדמם. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלב עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; והתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 11 - ביום 15.2.21 בשעה 18:38 בשטח, יחד עם אחר, סייע הנאשם לאחר לכלוא דורבן בכלוב כשמסביבו רץ כלב שחור. בהמשך, סייע הנאשם לאחר לשסות את הכלב השחור בדורבן. כתוצאה מהמעשים, נפצע הכלב השחור מקוצי דורבן שננעצו סמוך לעיניו. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלב עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; וסיוע להתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 12 - ביום 22.3.21 בשעה 22:57 בשטח פתוח סמוך לטייבה, סייע הנאשם לאחר לשסות כלב שחור בדורבן שהסתתר מתחת לסלעים, כדי לצוד את הדורבן. בנסיבות אלה, נפצע הכלב וננעצו בגופו קוצי דורבן. בהמשך, סייע הנאשם לאחר להוציא מהכלב את קוצי הדורבן באמצעות ידם. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלב עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; וסיוע להתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 13 - ביום 23.3.21 בשעה 15:37 בשטח פתוח סמוך לטייבה שיסה הנאשם כלב חום-לבן בדורבן. כתוצאה

מכך, הדורבן מת והכלב נפצע מקוצי הדורבן שננעצו בגופו. מעשי הנאשם והאחר גרמו לדורבן ולכלב עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר; והתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

אישום מס' 14 - ביום 7.4.21 בשעה 18:45 בשטח כלא הנאשם כלב חום וכלב לבן בכלוב וכן קשר לעץ כלב שחור וכלב שחור-לבן וקירב ארנב שאחז בידו לכלבים תוך כדי שהם נובחים ומנסים לתפוס את הארנב. בהמשך, בשעה 19:56, אחז הנאשם בארנב, ולאחר שקירבו לכלב השחור-לבן, תפס הכלב השחור-לבן את הארנב בפיו, נשך אותו באמצעות שיניו, עקר את ראשו של הארנב ואכל אותו. מעשי הנאשם גרמו לארנב ולכלבים עקה נפשית קשה וכן כאב וסבל חמור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של התעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל חמור בכוונה.

2. סה"כ הנאשם גרם למותם, בין כמבצע עיקרי ובין כמסייע, של 13 דורבנים; גרם למותו של ארנב אחד; החזיק ב-6 דורבנים מתים; והביא לפציעתם של הכלבים שבגופם ננעצו קוצי דורבנים והם דיממו ונזקקו לטיפול רפואי ב-12 מקרים.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ויורשע (**במ/1; במ/2**). הוסכם שהנאשם ישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, וכן לממונה על עבודות השרות לצורך קבלת חוות דעת באשר לכשירותו לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שרות, כשעמדת המאשימה היא למאסר בפועל של ממש. ההגנה טוענת לעונש באופן חופשי.

תסקיר שרות המבחן; חוות דעת הממונה על עבודות השרות

4. מתסקיר שרות המבחן מיום 10.7.23 עולה שהנאשם כבן 26, רווק, מתגורר בבית הוריו בקלנסואה. מאז חודש ינואר 2023 ועד למועד התסקיר, שוהה בתנאי מעצר בית חלקי ומותרת יציאתו לעבודה כנהג משאית עד שעה 19:00, כשטרם מעצרו עבד במוסך. הנאשם השלים 14 שנות לימוד במסגרת בית ספר מקצועי במגמת מכונאות רכב וטרם מעצרו סיים לימודי תעודה כבוחן רכב. אביו תושב הרשות הפלסטינית, עובד כקבלן בנין ושוהה לסירוגין בישראל. אמו עובדת באופן מזדמן. הנאשם תיאר שמשפחתו מתמודדת עם קשיים כלכליים, אך יחד עם זאת גדל בסביבה חמה ותומכת. מאז מעצרו ניתק קשר עם חבריו ומעוניין לסיים את ההליך המשפטי ולקדם את מסלול חייו לאפיק חיובי. מרישומי הפלילי עולה שבשנת 2018 נדון לצו של"צ ללא הרשעה בגין החזקת סכין למטרה לא כשרה.

באבחון שנערך לנאשם בהליך המעצר העריך השרות שהנאשם **מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות פוגענית כלפי בעלי חיים ועלה קושי לשלול סיכון להישנות התנהגות פוגענית דומה מצדו, או הפחתה בסיכון.** על כן, לא הומלץ על ביטול מעצרו באיזוק אלקטרוני לצורך יציאה לעבודה, או על שינוי אחר בתנאיו. נוכח עמדתו כאמור, לא מצא שרות המבחן מקום להמשך קשר עמו.

באבחון הנוכחי תיאר הנאשם שנעצר לראשונה בחייו, שהה בבית מעצר ולאחר מכן תקופה ממושכת של כ-8 חודשים שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני. בהמשך הוקלו תנאיו ומאז ינואר 2023 שב לעבודה ומצוי במעצר בית לילי. הנאשם התייחס לטלטלה שעבר בעקבות מעצרו אשר חידד עבורו את חומרת מעשיו.

באבחון הנוכחי התרשם שרות המבחן שהנאשם **התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות**. ברקע תיאר הנאשם שהתלווה לחבריו, ציידים, וכחלק מבילוי בשעות הפנאי נהגו לצוד דורבנים ולאכול אותם. לטענתו, הוא לא אכל את בשרם לאחר הצייד. עוד תיאר שחלק מהליך הצייד השתמשו בכלבים, כשלטענתו רק אחד מהכלבים היה בבעלותו. לדבריו, הכלבים מצאו ותקפו את הדורבנים וגם נפצעו ואילו הוא נהג לטפל בכלבו לאחר מכן באופן הדוק ולהזריק לו חומר אנטיביוטי על מנת שפציעתו תחלים מהר.

שרות המבחן התרשם שהנאשם **מתקשה לראות את הפגיעה בדורבנים, לחוות אמפתיה כלפיהם ולהבין את חומרת התנהגותו**. עם זאת, **ברמה ראשונית** ניכר שהוא מכיר בפגיעה שיצר אצל הכלב שבבעלותו. נאמר שלאורך האבחון הנאשם התקשה להתייחס באופן פתוח לתחושות שעלו בו בעת הצייד, שלל גירוי או התרגשות, **תיאר עצמו כנגרר אחרי אחרים** שרצה בחברתם, ושב ותיאר עצמו כמי שפעל בעצת אחרים לאורך הצייד, אינו תופס עצמו כמי שפוגע בבעלי חיים, **והעלה עמדות הנותנות לגיטימציה לצייד באופן הנעשה על ידו**. את הסרטונים שהעלה הסביר בכך שחיפש אהדה של הסביבה ולא חשב על מעשיו לעומק. הנאשם טען שלא היה מודע לכך שהצייד באופן זה אינו חוקי ולא שקל השלכות מעשיו. הוא סיפר שמאז מעצרו ניתק קשר עם חבריו, מכיוון שלטענתו אינו מעוניין לשוב ולהסתבך עם החוק, **והשרות התרשם שהנאשם מתקשה להתייחס באופן מלא לבחירותיו בביצוע העבירות, מצמצם מחומרת מעשיו, ניכר כי מתקשה להתייחס באופן רגשי למעשיו ומרחיק עצמו מהם, ובלט קושי להתייחס לתחושותיו בעת ביצוע העבירות והפגיעות בבעלי החיים**.

בנסיבות אלה, **הנאשם שלל צורך בהמשך סיוע של שרות המבחן**, נטה להשליך אחריות על אחרים, התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, **והציג עמדה שמקילה ראש באשר לביצוע העבירות ובכל הקשור לחלקו בביצוען**. לפיכך, נמנע שרות המבחן מהמלצה שיקומית בעניינו **והומלץ על ענישה קונקרטיה שתחדד עבורו את חומרת מעשיו**.

5. מחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 19.9.23 עלה שהנאשם נמצא כשיר לרצות עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות.

ראיות לעונש

6. במסגרת הראיות לעונש, וכמוסכם במסגרת הסדר הטיעון, הוגשו מטעם המאשימה דיסקים המתעדים אירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן (תע/1).

7. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העידה עובדת סוציאלית וקרימינולוגית פרטית, גב' מראם נאשף, וכן הוגשו חוות דעתה מיום 8.10.23 (נע/1) ודפי עבודה שלה (נע/1א'); תעודת עוסק מורשה מיום 14.9.23 ביחס לנאשם (נע/2); דיפלומה ותעודת גמר (נע/3); ותעודות גמר ותעודת מקצוע (נע/4).

8. מעדותה של גב' נאשף עולה כי חוות הדעת שהגישה בעניינו של הנאשם הינה חו"ד פרטית בתשלום, אולם עליה ועל המרכז הפרטי בו עובדת חל הקוד האתי של העובדים הסוציאליים. גב' נאשף העידה שבתחילה נערך אבחון במסגרתו מוסבר למועמד שלמרות שמדובר במוסד פרטי לא יתקבל מועמד שאינו עומד בקריטריונים או שאינו בר טיפול. נמסר שעם הנאשם התקיימו 9 פגישות בנות 45 דקות כל אחת. בתקופת המלחמה ובשל חסרון כיס הנאשם הפסיק את הטיפול למשך חודשיים.

העדה התייחסה בחוות הדעת לאופן בו הנאשם מתייחס בעצמו לעבירות, כך שבתחילה צוין שנהג במינימליזציה וניסה לתרץ את התנהגותו הפוגעת ופורצת החוק, אך בעזרת הטיפול הוא שינה את יחסו למעשי העבירה. העדה התייחסה לעיוותי חשיבה שאפיינו את התנהגותו בעבירות, הדיסוננס באשר להתעללות כשמצד אחד הוא פוגע בחיות ומצד שני הוא מטפל בכלב. עוד העידה שמניסיונה בשיקום במקרה של הנאשם אמנם לא היה תהליך ארוך, אך ניכר שהצליח "לזוז" מעמדותיו הראשוניות, בשים לב למבנה אישיותו כשהוא אינו בשל, גילו הצעיר וכישורי חיים התואמים את אורחות חייו.

גב' נאשף הסבירה כי להתרשמותה הנאשם הגיע במהירה לתובנות מעמיקות וחרטה אמיתית, באופן שאינו מצביע על מצב ראשוני או התחלתי של טיפול, אך מאידך ברור שהנאשם לא מיצה הליך טיפולי. לטענתה, הפער בין התרשמותה מהנאשם לעומת האמור בתסקיר, נובע מכך ששרות המבחן רק מאבחן ולא מעבד עם הנאשם את העבירה ועל כן התסקיר בעניינו שלילי.

בסופו של יום הסכימה גב' נאשף שהנאשם מצוי אך בתחילת התהליך ובשלב ראשוני שלו, אך יחד עם זאת הוסיפה שהוא בעל תובנות מעמיקות לשלב בו הוא נמצא, ביצע בדיקה מעמיקה למניעים הפנימיים שלו ומודע לעיוותי החשיבה מצדו, הגם שאלה טרם הופנמו ועובדו על ידו.

טיעוני ב"כ הצדדים

9. ב"כ המאשימה טענה שמדובר במסכת התעללות קשה כנגד בעלי חיים המתפרסת על פני תקופה של שנה וחצי, במהלכה נהג הנאשם להחזיק בשטח חקלאי כלבים, אותם אימן לצוד דורבנים וארנבים. הנאשם נהג לשסות את הכלבים בדורבנים תוך שהוא מענה אותם, מתאכזר אליהם ומתעלל בהם. אומנם כתב האישום תוקן לקולא, אך אין בתיקון כדי להקהות מחומרת העבירות. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם, עבירות שפוגעות בערכי טבע חשובים, בשלומן ובביטחונן של חיות שזכותן להתקיים ולחיות, ומניעת סבלן והתעללות בהן כחלק מהשקפה אנושית בסיסית הרואה בבני אדם אמונים על הגנה על חסרי ישע. התובעת הפנתה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המלמדות על אכזריות רבה, על מעשים שנעשו מתוך כוונה, תוך הכנה ולא כמעשה פזיז של רגע, כשהנאשם נהג להגיע בשעות לילה מאוחרות, במהלך שנה וחצי, עם הכלבים שלו והיה מאמן אותם ונותן להם לצוד את הדורבנים. מדובר במקרים רבים שהובילו למותם של 13 דורבנים, למותו של ארנב אחד, לפגיעה של מספר לא מבוטל של דורבנים, לפגיעה של ארנב נוסף, ולפגיעתם של הכלבים. נטען שמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא גבוהה וחמורה מאוד.

על החומרה למדה התובעת גם מכך שבשנת 2008 תוקן חוק להגנת חיות הבר והכפיל את הקנס המקסימלי מתוך כוונה להגן על חיות הבר.

על סמך פסיקה שהגישה, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 28 ל-48 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

התובעת הביאה בחשבון את עברו הנקי של הנאשם, הודאתו במסגרת הסדר טיעון וחסכון בזמן שיפוטי יקר. יחד עם זאת, הפנתה התובעת להיבטים השליליים שעלו מתסקיר שרות המבחן, כמו גם לעובדה שהשרות לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו והעריך שקיים סיכון להישנות עבירות.

לפיכך, עתרה התובעת לגזור על הנאשם 32 חודשי מאסר, לצד קנס גבוה ומאסר על תנאי. כמו כן, נתבקש בית המשפט ליתן צו לאיסור החזקת בעלי חיים לתקופה ממושכת.

10. ב"כ הנאשם טען שהעבירה האחרונה בוצעה על ידי הנאשם בחודש אפריל 2021 ואילו כתב האישום הוגש רק כשנה לאחר מכן, בחודש פברואר 2022, זאת למרות שהטלפון הנייד של הנאשם, הכולל את הסרטונים עליהם התבססה המאשימה מבחינה ראייתית, היה בידי המשטרה.

כך נטען שעוד טרם תחילת ההליך הטיפולי הנאשם הפסיק את ההתנהגות העבריינית והפוגענית בחיות, ולא שב להסתבך בפלילים. מדובר בנאשם שזהו מעצרו הראשון, הוא סבל במעצר במשך חודשיים, ועל כן הוא מורתע בעקבות ההליך. בנוסף, הנאשם היה נתון כ-8 חודשים במעצר באיזוק אלקטרוני, ללא הפרות. בינתיים, הנאשם החל לעבוד, חייו השתנו, והוא החל הליך טיפולי באופן פרטי. בפגישתו מול שרות המבחן נתקל בקשיי שפה. מחוות הדעת הפרטית עולה שהיום חל שינוי ניכר אצל הנאשם, הוא בעל מודעות ונכונות לטיפול בכדי להתרחק ממצבי סיכון. ב"כ הנאשם הפנה להחלטות בהן, לכאורה, בתי המשפט ביכרו חוות דעת של מומחים פרטיים על פני תסקירים שליליים של שרות המבחן.

מבחינת נסיבות ביצוע העבירות, נטען שבחלק גדול מהמקרים מדובר בסיוע לביצוע העבירות, אשר מתבטא בנוכחות במקום ובצילום המעשים. בנוסף, נטען שהמניע לביצוע העבירות אינו תאוה לכאב של החיות, אלא עיקרו פעולת הציד והיות הנאשם אדיש לכאבם ולסבלם של החיות ולפגיעה בהם, כשבניגוד למקרים אחרים המוכרים בפסיקה, הנאשם לא ריסק גולגולות של בעלי חיים.

בנסיבות אלה, נטען שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות לבין 18 חודשי מאסר.

לענין נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען שהנאשם בחור צעיר, הודה לאחר הליך של גישור, נטל אחריות, מתחרט על מעשיו, עתיד להתחנך וממשיך בטיפול פרטי חרף בעיות כלכליות. על כן, יש למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לגזור עליו מאסר בעבודות שרות, שממילא מצטרף לחודשיים בהם היה הנאשם נתון במעצר ול-8 חודשים בהם היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני. ב"כ הנאשם ביקש לאבחן לקולא את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה. לענין הקנס, נטען שהציד לא היה למטרות רווח כלכלי או מסחר וכי יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. ולענין הבקשה למתן צו האוסר על החזקת בעלי חיים, נטען שאין לה בסיס נוכח העובדה שמשך כל התקופה הארוכה בה היה הנאשם משוחרר בתנאים הוא המשיך להחזיק בכלבו מבלי שהמאשימה ביקשה למנוע זאת ממנו.

11. הנאשם בדברו האחרון טען שהוא בן 26, התארס לאחרונה ולאחר התחלת הטיפול הוא השתנה ומבין את

חומרת מעשיו. במהלך הזמן שחלף התקדם בחיים, רכש השכלה והכשרה מקצועית בהנדסת מכונאות רכב ובוחן רישוי רכב, רכש משאית ועובד כעוסק מורשה בהובלות. עוד טען שביקש להתנדב בעמותות העוזרות לחיות ופנה לווטרינר על מנת להקים עמותה כזו במגזר הערבי. הוא הוסיף שהוא משמש גב כלכלי לבני משפחתו.

דין והכרעה

12. על חובתם של בני האדם לשמור על הטבע כולו, עולם החי והצומח הסובב אותם, כבר עמדו מקורותינו, לאמור -

"בְּשֵׁעָה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרִאשׁוֹן נָטְלוֹ וְהִקְזִירוֹ עַל כָּל אֵילָנֵי גֵן עֵדֶן וְאָמַר לוֹ: רְאֵה מַעֲשֵׂי כַּמָּה נְאִים וּמְשׁוּבָּחִין הֵן וְכַל מֵה שֶׁבָּרָאתִי-בְּשִׁבְלֶךָ בְּרָאתִי, מִן דְּעֵתְךָ שְׁלֹא תִקְלַקֵּל וְתִתְּרִיב אֶת עוֹלָמִי, שְׂאֵם קִלְקַלְתָּ אֵין מִי שְׂיַמְקֶן אֶתְרִיבְךָ" (קהלת רבה פרשה ז, א (י"ג)).

החובה להגן על בעלי החיים, למנוע מהם צער וסבל, נטועה בהלכה היהודית ואף מוטמעת בשיטתנו המשפטית. ההלכה היהודית קובעת כי איסור צער בעלי חיים הינו מן התורה (מסכת שבת, דף קכ"ח, עמ' ב(א)), ומהווה חלק מתרבותנו ומתחושה פנימית ערכית ומוסרית בדבר החובה והצורך להגן על החלש ועל כל נברא שרוח חיים באפו [בג"ץ 9232/01 "נח" ההתאחדות הישראלית של הארגונים להגנת בעלי חיים נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נד (6) 212]; רע"א 1684/96 עמותת "תנו לחיות לחיות" נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ, פ"ד נא(3) 832].

אף ללא ציוויים ברורים אלו, מצווים בני האדם באשר הם לנהוג בחמלה כלפי כל יצור חי, וודאי הדברים אמורים בבעלי חיים החיים ביננו, גרים עמנו ומהווים חלק בלתי נפרד מחיי היום יום של כולנו. ולגבי חיות הבר - השמירה עליהן חשובה לא פחות, זאת נוכח הצמצום ההולך וגדל בשטחי המחיה שלהן בעקבות התרחבות הבניה ופיתוח העיר על חשבון אותם שטחים פתוחים.

במעשיו פגע הנאשם בכל אלה ובערכים חברתיים מוגנים שעניינם הגנה על שלומם וחירותם של בעלי החיים בכלל, וחיות הבר המוגנות בפרט; הגנה על החלש וחסר הישע מפני התאכזרות ופגיעה בו; ושמירה על ערכי הטבע, עולם החי והסביבה האקולוגית עבור בני האדם.

ייאמר כבר עתה שמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפניי **גבוהה מאוד**. הנאשם פעל ב-14 מקרים שונים, במהלך כשנה וחודשיים, בחלק מהמקרים לבדו ובחלק אחר של המקרים יחד עם אחרים וכמסייע להם, כדי לצוד, להפחיד, להרוג ולפגוע בצורה מזעזעת ולהתעלל בדורבנים, בארנבים ובכלבים ולהסב להם צער וסבל חמורים וקשים.

13. על חומרת עבירות הצייד המבוצעות ללא היתר, ובפרט אלה המבוצעות תוך התעללות והתאכזרות כלפי בעלי

חיים, עמד לא אחת בית המשפט העליון, והודגש ההיבט ההרתעתי המחייב מגמת החמרה שניכרת בעונשים בעבירות אלה. כך נאמר ברע"פ 8122/12 פחמאוי נ' מדינת ישראל (27.1.13) -

"יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפע הטכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים של בעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי."

גם ברע"פ 8819/20 היתם נ' מדינת ישראל (31.12.20) נאמר לענין זה -

"בית משפט זה שב ועמד על הצורך בהחמרת הענישה בעבירות של ציד בלתי חוקי, ובפרט כאשר הן נעשות תוך התעללות והתאכזרות כלפי בעלי חיים... אין להשלים עם התעללות והתאכזרות כלפי בעלי חיים, תופעה לה אנו עדים לא אחת לאחרונה. מן הראוי לשוב ולהדגיש כי במענה להתנהלות שכזו יש לגזור במקרים המתאימים גם עונשי מאסר בפועל לצורך הרתעת נאשמים בעבירות מסוג זה, ועבריינים פוטנציאליים נוספים."

ובעפ"ג (מחוזי ב"ש) 25094-03-20 מדינת ישראל נ' בשארי (3.6.20) נאמר -

"החובה המוסרית המוטלת על האדם להגן על בעלי החיים, ברורה מאליה, ולצדה קבועות בחוק הוראות מתאימות המטילות סנקציה פלילית על פגיעה בבעלי חיים. 'חברה נאורה נמדדת לא רק ביחסה לבני אדם, אלא גם ביחסה לבעלי החיים'" (ראה הצעת חוק צער בעלי חיים - ה"ח 2127 תשנ"ב).

[ראה גם: ע"פ (מחוזי נצ') 34718-08-22 עזאם ואח' נ' מדינת ישראל ואח' (7.2.23), פסקה 44].

14. מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה מסכת מעוררת שאט נפש שכל כולה - פגיעה בבעלי חיים, מעשים שגרמו לדורבנים, לארנבים ולכלבים עקה נפשית קשה, לצד כאב וסבל חמורים בכוונה. מעשים אלה של התאכזרות גרמו לפגיעות קשות לכלבים, ואף לנזק בלתי הפיך **במותם** של בעלי החיים. יתרה מכך, אותם כלבים שאומנו לצוד ולהרוג, סיכנו בסיטואציות המתוארות דנן, לא רק את חיות הבר, אלא גם את עצמם, סיכון שלמרבה הצער התממש, שכן ברור שדורבן - על מנת להגן על עצמו - יישלח חיצי וקוציו כלפי מי שבא לתקוף אותו, וכתוצאה מכך ננעצו בכלבים האומללים, במקרים רבים, קוצי דורבנים באופן שגרם להם לסבל רב, למכאוב, ולפגיעות שהצריכו טיפול.

כאן המקום להתייחס לסרטונים בהם תיעד הנאשם חלק ממעשי הזוועה (תע/1). מדובר במסכת התעללויות ומעשים קשים, שלעין קשה לראות וללב קשה להכיל, בהם נראים דורבנים כשהם מרוטשים, מדממים, ערופי ראש ואכולים בחלקם, כמו גם כלבים פצועים שקוצי דורבנים נעוצים בגופם ובפניהם, והכל "בהשגחת" הנאשם.

מההתנהלות המתוארת עולה באופן ברור ומובהק כי עניין לנו בנאשם הנוהג לצוד בעלי חיים, להתעלל בהם ולגרום להם לסבל קשה, צער וכאב. די לה בעובדה לפיה שב הנאשם על מעשיו ב-14 הזדמנויות שונות, לבדו וביחד עם אחרים, והצטייד מבעוד מועד בכלבים שיסייעו בציד ושאומונו לצורך כך, כדי להוכיח באופן חד משמעי שלא מדובר במעידה חד-פעמית, ב"נגררות" על ידי אחרים או בטעות שבשיקול הדעת, כי אם במעשים מכוונים ומתוכננים בקפידה מראש.

עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות על אכזריותו הרבה של הנאשם. כך, שיסה פעמים רבות כלבים בדורבנים שהסתתרו מתחת לסלעים, כדי שיצודו אותם, דבר שהביא להריגת הדורבנים ולפציעת הכלבים על ידי קוציהם בפניהם, בעיניהם, בפיהם ובגופם, ובמקרה אחד - אף נערף ראשו של דורבן תוך כדי כך. באירוע אחד, סייע הנאשם לאחר לחתוך לדורבן את הראש באמצעות סכין, ובמקרה נוסף - צד הנאשם דורבן יחד עם אחרים באמצעות נעיצת מקל עם קרס בגופו. באירוע מזעזע אחר, בעת שיסוי אחד הכלבים בדורבן - נשך אותו הכלב וקרע חלקים מגופו שנתרו בפיו, עד למותו של הדורבן, תוך פציעת הכלב.

באירועים אחרים התעלל הנאשם בצורה מעוררת חלחלה בארנבים, שעה שבמקרה אחד הפחיד ארנב בעודו בכלוב בכך שגער בכלב שיתפוס אותו, וגרם לו לרוץ מסביב לכלוב, לנבוח ולנסות לתפוס אותו; ובאירוע אחר - קירב ארנב שאחז בידו לכלבים תוך כדי שהם נובחים ומנסים לתפוסו, עד שאחד מהם תפס את הארנב בפיו, נשך אותו, עקר את ראשו של הארנב ואכל אותו.

המעשים כאן נעשו ללא כל תועלת אנושית, למשל, כפי שנזכר בענין פחמאוי לצורך מאכל, פיתוח אנושי או צורך תרופתי - שגם אז יש לשאוף ולצמצם את סבלם של בעלי החיים למינימום הנדרש - אלא, שכאמור, הרג הדורבנים והארנב נעשה לשם ההרג בלבד; וההתעללות בדורבנים, בארנב ובכלבים נעשתה אך לשם ההתעללות - סדיזם לשמו.

קביעת מתחם העונש ההולם

15. העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעותו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

בבחינה האם מדובר באירועים נפרדים, בגינם יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד, או שמא מדובר ב"אירוע אחד", בגינו ייקבע מתחם ענישה הולם לאירוע כולו (סעיף 40ג לחוק העונשין), אני סבור שהגם שבהתאם למבחן "הצורני-עובדתי" ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, הרי שקיים במקרה דנן קשר "ענייני והדוק" בין האישומים. במצב דברים זה, וכפי שאף טענו ב"כ הצדדים, אני סבור שניתן לראות בכתב האישום המתוקן כ"אירוע אחד", וודאי כשקיימת סמיכות זמנים בין העבירות, וכאשר מדובר באותה תכנית

עבריינית אשר בוצעה לאורך כשנה וחודשיים. בנסיבות אלה, ייקבע **מתחם עונש הולם כולל אחד** לאירועי כתב האישום המתוקן [ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)].

16. באשר לעבירות שיש בהן יסוד של התאכזרות והתעללות בבעלי חיים כבר עמדה הפסיקה, לא אחת, על הצורך להחמיר את הענישה, ובהתאם את מתחם העונש ההולם שנקבע בצדן, מתוך הצורך באמירה ערכית לגבי מה ראוי שיהיה מתחם הענישה בעבירות מסוג זה [ת"פ (שלום רמ') 34492-03-19 מדינת ישראל נ' אבו עאנם (26.11.19)].

כפי שיפורט להלן, מהפסיקה עולה שלא אחת מתחמי ענישה מקלים שנקבעו על ידי הערכאות הדיוניות (החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בעודות שרות) בגין מעשי התעללות בבעלי חיים, בוטלו בערכאות הערעור, ונקבע במפורש **שלא ניתן לקבוע מתחם ענישה שהרף התחתון שלו אינו כולל עונש מאסר, וכי על המתחם להתחיל ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות וינוע עד מאסר בפועל**, כמסר המבטא את החומרה שבעבירה של התעללות בבעלי חיים, ואת הצורך להרתיע מפני ביצועה.

[רע"פ 4987/15 סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל (19.7.15); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 21819-05-15 סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל (23.6.15); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25094-03-20 מדינת ישראל נ' בשארי (3.6.20)].

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת - בעבירות של ציד חיית בר מוגנת והתעללות בבעל חיים תוך גרימת סבל בכוונה - כאשר מדובר במספר מצומצם של מקרים מעלה שבתי המשפט הטילו מאסרים בפועל לריצוי בעבודות שרות ומאסרים בפועל מאחורי סורג ובריה, לצד קנסות משמעותיים, הכל בהתאם לנסיבות -

רע"פ 8122/12 פחמאווי נ' מדינת ישראל (27.1.13) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת חיית בר מוגנת לאחר שבביתו נמצאה שקית שהכילה מאות קוצי דורבן, ושקית נוספת שהכילה תכולת קיבה של דורבן, ללא היתר. בערכאה הדיונית הוארך מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם והוטל קנס בסך 10,000 ₪ לצד התחייבות בסך 15,000 ₪ והפעלת התחייבות קודמת בסך 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפעיל את עונש המאסר על תנאי וגזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 8819/20 היתם נ' מדינת ישראל (31.12.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה כתבי אישום המייחסים לו 4 עבירות של ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון, 3 עבירות של ציד בשיטות אסורות, 4 עבירות של החזקת חיית בר מוגנת ו-3 עבירות של ציד באזור אסור. בית משפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 15,000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית עונשו ל-6 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7366/13 בן חטיב נ' מדינת ישראל (4.11.13) - הנאשם ואדם נוסף נמצאו ברכב כשברשותם דורבן שחוט שניצוד על ידם, מבלי שהיו להם רישיונות ציד ומבלי שקיבלו היתר. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות. לנאשם מצב רפואי מורכב ומגבלת ניידות. בית משפט השלום הפעיל עונש מאסר על תנאי בן 7 חודשים שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם, נמנע מלהוסיף תקופת מאסר נוספת, גזר עליו קנס בסך 10,000 ₪, הפעיל התחייבות קודמת בסך 20,000

ל" וחייב בהתחייבות נוספת. בית המשפט המחוזי החמיר והוסיף לעונש רכיב של מאסר על תנאי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 4987/15 **סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל** (19.7.15) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתעללות בבעל חיים לאחר שהניף גור חתולים באוויר והשליכו ארצה. לאחר מכן דרך עם רגלו על ראשו של גור החתולים, פעם אחר פעם, עד אשר גרם למותו. בית משפט השלום גזר עליו צו של"צ בהיקף של 600 שעות, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי החמיר עונשו ל-4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות והקנס הופחת ל-8,000 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ע"פ (מחוזי נצ') 34718-08-22 **עזאם ואח' נ' מדינת ישראל ואח'** (7.2.23) - חמישה נאשמים הורשעו בהתאכזרות והתעללות בבעל חיים ובאיסור ציד ואיסור ציד בשיטות אסורות, לאחר שנסעו במהירות רבה בארבעה טרקטורונים לעבר עדר צבאים, אחד הטרקטורונים פגע בצביה ודרס אותה. נהג הטרקטורון והנוסע יצאו מהטרקטורון והטמינו שק שחור עם גופת הצביה שניצודה על ידם בשיחים, רגלה האחורית של הצביה נמצאה שבורה וצווארה משוסף, כאשר דם ניגר ממנה והיא מצויה בשלבי היריון מתקדמים. על נאשמים 1 ו-3 נגזרו 7 חודשי מאסר בעבודות שרות. על נאשמים 2 ו-5 נגזרו 8 חודשי מאסר בעבודות שירות. על נאשם 4 נגזרו 9 חודשי מאסר בעבודות שרות. בנוסף, על כל אחד מהנאשמים נגזרו מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪. הערעורים נדחו.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 3710-07-18 **קנדלר נ' המשרד לאיכות הסביבה** (6.11.18) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתעללות בצבת ים שעלתה לחוף להטיל ביצים, החדיר מקל חד לצווארה, גרם לה לחתכים רבים באזור הצוואר, ועמוד השדרה שלה נותק עד שהיה צורך להמיתה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ל-18 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות. הערעור התקבל, בהסכמה, והעונש הופחת ל-8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי נצ') 37322-02-18 **חאג' נ' הרשות להגנת הטבע והגנים הלאומיים** (29.1.19) - שני נאשמים הורשעו בעבירות ציד, לאחר שבסיוור במסגרת משמרתם כמתנדבי מג"ב, עסקו השניים בציד צבי ארץ ישראלי, שראשו נחתך והופרד מגופו באמצעות סכין. בעניינו של נאשם 1 נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד קנס הנע בין 10,000 ₪ ל-25,000 ₪, ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 18,000 ₪. על נאשם 2 נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 36,000 ₪ והתחייבות. בית המשפט המחוזי החמיר בקנס שהוטל על נאשם 1 והעמידו על 28,000 ₪, ובאשר לנאשם 2 הפחית עונשו ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, קיצר את המאסר על תנאי והפחית בקנס ל-25,000 ₪.

ע"פ (מחוזי נצ') 66408-12-15 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (16.2.16) - שני נאשמים בעלי עבר פלילי הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירה של ציד והחזקה של חיית בר מוגנת. נאשם 2 הורשע גם בעבירה של ציד ללא רישיון. הנאשמים עסקו בציד צבאים ארץ ישראליים באמצעות שני רובי ציד, יחד עם אדם נוסף. בית המשפט גזר עליהם 4 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס בסך 6,000 ₪ והתחייבות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של נאשם 1, והעמידו על 3 חודשי מאסר בעבודות שרות, והקנס הופחת ל-5,000 ₪.

ע"פ (מחוזי מרכז) 45128-12-10 **באזלאמיט נ' מדינת ישראל** (15.5.11) - שלושה נאשמים הורשעו בעבירות של ציד חייית בר מוגנת ללא רישיון והחזקת חייית בר מוגנת, לאחר שברכבם נמצאו 3 כלובים שהכילו 46 חוחיות, שתיים מהן היו קשורות ברגליהן ושימשו כפיתיון. נגזרו על כל אחד עונשי מאסר על תנאי, לצד קנס בסך ₪ 5,000 והתחייבות. בית המשפט המחוזי החמיר בקנסות שהוטלו על שניים מהנאשמים ובגובה ההתחייבות.

ת"פ (שלום רמ') 34492-03-19 **מדינת ישראל נ' אבו עאנם** (26.11.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתאכזרות והיזק לבעל חיים לאחר שדקר באמצעות מעדר והיכה מספר רב של פעמים שלושה כלבים בראשם ובצווארם עד שריסק את הגולגולת שלהם וגרם להם לחבלות ולפציעות נוספות, הכניסם לשק גדול והשליכם לתעלה בצד הדרך. שניים מהכלבים מתו והשלישי הומת המתת חסד. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס על סך ₪ 5,000.

[כן ראה: עפ"ג (מחוזי מרכז) 53278-10-20 **כהן נ' מדינת ישראל** (21.6.21); עפ"ג (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' קגן** (15.9.10); ע"פ (מחוזי חי') 2627/07 **אדרי נ' מדינת ישראל** (3.1.08); עפ"ג (מחוזי חי') 102-04-16 **מדינת ישראל נ' סלמאן** (29.6.16)].

18. מהפסיקה עולה שמתחם העונש ההולם עבור אירוע יחיד של ציד והחזקת חייית בר מוגנת נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר, לצד קנס בגובה ₪ 5,000 עד ₪ 10,000.

במקרה יחיד של עבירת ציד והחזקת חייית בר מוגנת, לצד עבירה של התעללות בבעלי חיים, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, לצד קנס בגובה ₪ 10,000 עד ₪ 40,000 [ע"פ (מחוזי נצ') 34718-08-22 **עזאם ואח' נ' מדינת ישראל ואח'** (7.2.23)].

בעניינו של הנאשם, מדובר ב-14 אישומים; ב-8 אישומים הורשע הנאשם בסיוע לציד ובהתעללות בבעלי חיים; ב-4 אישומים הורשע הנאשם כמבצע עיקרי בשתי עבירות אלה; וב-2 אישומים נוספים כמבצע עיקרי בגין התעללות בבעלי חיים.

סה"כ הנאשם גרם למותם, בין כמבצע עיקרי (ב-4 מקרים) ובין כמסייע (ב-9 מקרים), של 13 דורבנים; גרם (כמבצע עיקרי) למותו של ארנב אחד; הביא לפציעתם של הכלבים שבגופם ננעצו קוצי דורבנים והם דיממו ונזקקו לטיפול רפואי ב-12 מקרים; והחזיק ב-6 דורבנים מתים. נוכח ריבוי האירועים, התקופה הארוכה בה בוצעו המעשים, ריבוי החיות המוגנות שמצאו את מותן, פציעתן של חיות אחרות, לרבות הכלבים, הרי שעל המתחם ההולם להיקבע בהתאם.

19. זאת ועוד, המחוקק קבע בצידה של עבירת הציד, לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חייית הבר, מאסר לתקופה של שנתיים או **כפל** הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, כשהאחרון מורה שמדובר בקנס בגובה ₪ 75,300, כאשר כפל קנס עומד על 150,600 ₪. בכך הביע המחוקק את עמדתו בדבר הצורך בהחמרת הענישה, בין היתר, באמצעות קביעת כפל קנס [ת"פ (שלום טב') 29447-07-21 **מדינת ישראל נ' חשאש** (9.7.21)].

בנוסף, העונש בגין עבירות של התעללות, התאכזרות ושיסוי בעל חיים, לפי סעיפים 2(א)+ (ב) ו-17(א)(2) לחוק צער בעלי חיים עומד על 4 שנות מאסר. בהתאם, לפי סעיף 31 לחוק העונשין, עונשו של המסייע מחצית העונש שנקבע לעבירה.

הרכיב הכספי

20. כאמור, מתחם העונש ההולם כולל רכיב כספי משמעותי. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם, יש להעניק משקל למצבו הכלכלי של הנאשם. בענייננו מדובר בחור צעיר, מתגורר בבית הוריו ועובד כנהג משאית. אמנם לא הובאה לפני כל ראיה התומכת בקושי כלכלי כזה או אחר, ואולם, לא ראיתי לפקפק בטיעוני ההגנה ומדברי הנאשם לשרות המבחן ובדברו האחרון.

21. הפסיקה נוהגת להטיל קנסות כבדים בעבירות בהן הורשע הנאשם, בהיקף של אלפי שקלים, גם במקרים בודדים של עבירות התעללות וציוד, מתוך הבנה שיש למגר עבירות אלה, בין היתר, באמצעות פגיעה בכיסם של העבריינים.

כך בע"פ (מחוזי נצ') 1642-12-11 **מדינת ישראל נ' סלאח אל דין** (6.3.12) התייחס בית המשפט להטלת קנס בסך 2,000 ₪ בגין הנחת מספר מלכודות לדורבנים, כחורג לקולא באופן משמעותי -

"לאחר ששמענו טיעוני הצדדים ואף שאנו סבורים שהצדק הוא עם ב"כ המערערת, באשר למדיניות הענישה המחייבת החמרה בעבירות צייד תוך פגיעה בחיות בר מוגנות וכי העונש שהוטל על המשיב הינו נמוך במידה משמעותית מהרף הנהוג שלפיו מן הראוי היה להטיל עליו לכל הפחות קנס בסך 5,000 ₪, לא ראינו לנכון להתערב במקרה זה בגזר הדין וזאת נוכח הנסיבות האישיות הקשות, עליהן עמד המשיב בטיעונו בפנינו".

כך בע"פ (מחוזי מרכז) 45128-12-10 **באזלאמיט נ' מדינת ישראל** (15.5.11) התייחס בית המשפט למגמת ההחמרה בענישה המתבטאת בקביעת קנסות גבוהים וקביעת כפל קנס לעבירות -

"על ביהמ"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכביד ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפוך בלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק ענישה של ממש תביא להרתעה ויהא בה כדי להציל את נוף ארצנו. המחוקק אף הביע דעתו בעניין הצורך בהחמרת הענישה בתיקון החוק (תיקון מס' 6 תשס"ט-2008), שאמנם נכנס לתוקפו לאחר ביצוע העבירות נושא גזר-הדין, ובו הוגדל גובה הקנס המירבי לכפל הקנס שנקבע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין. בזמן ביצוע העבירות נושא גזה"ד גובה הקנס המירבי עמד על 67,300 ₪".

וכך גם בע"פ (מחוזי נצ') 34718-08-22 **עזאם ואח' נ' מדינת ישראל ואח'** (7.2.23) הושתו על הנאשמים קנסות

"בעניין זה ראוי אף להפנות להלכה הפסוקה הקוראת לבתי המשפט להכביד את ידם על מבצעי עבירות ציד בלתי חוקי, עד כי תהפוך לבלתי כדאית כלכלית לעוסקים בה ... למגמת החמרה זו ניתן למצוא ביטוי גם בתיקון החוק (תיקון מס' 6 התשס"ט - 2008), שבו שיקף המחוקק את הצורך בהחמרת הענישה נגד המבצעים עבירות ציד, ובמסגרתו הוגדל גובה הקנס המרבי לכפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, קרי מקנס בסך 75,300 ₪ לקנס בסך 150,600 ₪. על רקע כל האמור, ברי כי אין לומר שבית המשפט קמא החמיר עם המערערים בקביעת גובה הקנס יתר על המידה".

22. אכן, במקרה שלפניי לא נטען שציד חיות הבר המוגנות התבצע למטרות רווח כספי או לצרכי מסחר, ואולם, כאמור, לא ניתן להתעלם מהכמות "המסחרית" של הדורבנים שמצאו את מותם באופן אכזרי ומזעזע כתוצאה ממעשי הנאשם והאחרים.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הכולל נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס במתחם של עשרות אלפי שקלים והתחייבות להימנע מעבירה.

23. בשולי הדברים יוער שנוכח התייחסותו הארוכה של ב"כ הנאשם לאבחון הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה מהענין שלפנינו, מצאתי לנכון להעמיד דברים על דיוקם.

באשר לעפ"ג (מחוזי מרכז) 3710-07-18 קנדלר נ' המשרד לאיכות הסביבה (6.11.18), הטענה היתה ששם, כביכול, נגזרו על המערער 8 חודשי מאסר בפועל רק משום שהמערער לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות. ואולם, עיון בפסק הדין מעלה שבית המשפט המחוזי קבע שתיק מסוג זה של התעללות בבעל חיים "אינו מתאים בכל אופן שהוא לביצוע בעבודות שירות" (שם, עמ' 11 ש' 5-6), וב"כ המערער הסכים לעמדה זו ולהשתתף בפועל על המערער, מבלי שתהא כל התייחסות לסוגיית ההתייצבות אצל הממונה על עבודות השירות. יתרה מכך, יש לומר שעונש המאסר שם הוטל על המערער בעבור מקרה בודד של התעללות בצבת ים, ועל כן רלוונטי מאוד לקביעת המתחם בתיק דנן.

גם את האבחנה שערך הסניגור לגבי עפ"ג (מחוזי נצ') 34718-08-22 עזאם נ' מדינת ישראל (7.2.23) אין בידי לקבל, שכן טענת ב"כ הנאשם לפיה המתחם שם נע ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר, בגין מספר אירועים, כשבסופו של יום נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, אינה מדויקת הואיל ודובר שם בשני אירועים של הריגת צבי ארצישראלי, ולא במספר רב של אירועים, וודאי פחות אירועים מאלו המיוחסים לנאשם שלפניי, אשר הורשע בלא פחות מ-14 אישומים חמורים.

גם טענתו של ב"כ הנאשם באשר לת"פ (שלום רמ') 34492-03-19 מדינת ישראל נ' אבו עאנם (26.11.19), ששם דובר במקרה חמור יותר של ריסוק גולגולת כלבו של נאשם, מתעלמת משלל אירועי התעללות בהם הורשע הנאשם שלפניי, חמורים לא פחות באכזריותם ורבים יותר בכמותם.

בעפ"ג (מחוזי נצ') 13995-06-21 **ח'אלד נ' מדינת ישראל** (7.6.21) נגזרו על הנאשם 5 חודשי מאסר **בפועל** ולא 6 חודשי מאסר בעבודות שרות, כפי שנטען על ידי ב"כ הנאשם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות; מיקום העונש בתוך המתחם

24. בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות מעלה שהנאשם בן 26, התארס לאחרונה לבחירת ליבו, בעל השכלה והכשרה מקצועית בהנדסת מכונאות רכב ובוחן רישוי רכב, רכש משאית ועובד כיום כעצמאי בתחום ההובלות (נע/2; נע/3; נע/4).

הנאשם נעדר עבר פלילי (לחובתו רישום ללא הרשעה בגין החזקת סכין בשנת 2018), שגם בחלוף הזמן מאז העבירה האחרונה שביצע, באפריל 2021, כשנתיים וחצי, לא שב להסתבך בפלילים.

הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, לאחר הליך גישור, וחסך בזמן שיפוטי רב ויקר.

25. יחד עם זאת, תסקיר שרות המבחן שהוגש בעניינו **אינו חיובי** - שרות המבחן התרשם שהנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על העבירות ונטה להשליך אחריות על אחרים, כשלפי ההערכה ברקע לעבירות עומדות עמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות פוגענית כלפי בעלי חיים.

הנאשם התקשה לראות את הפגיעה בדורבנים, התקשה לחוות אמפתיה כלפיהם ולהבין את חומרת התנהגותו, ואפילו באשר לפגיעה בכלבו שלו, כתוצאה מפציעתו במהלך הציד, גילה הנאשם הכרה רק ברמה **ראשונית**, כשתיאר כי טיפל בו באופן הדוק והזריק לו חומר אנטיביוטי על מנת שפציעתו תחלים מהר.

שרות המבחן התרשם שהוא מצמצם מחומרת מעשיו, מתקשה להתייחס באופן רגשי למעשיו ומרחיק עצמו מהם, ובלט קושי להתייחס לתחושותיו בעת ביצוע העבירות והפגיעות בבעלי החיים.

במצב דברים זה, בד בבד עם שלילת נזקקות טיפולית מצדו של הנאשם, אין תימה כי התסקיר נמנע מהמצלה שיקומית בעניינו והומלץ על ענישה קונקרטיה ומרתיעה שתחדד עבורו את חומרת מעשיו.

26. למותר לציין כי התרשמות זו של שרות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם חוות הדעת הפסיכוסוציאלית-קרימינולוגית שהגיש הנאשם מטעמו (נע/1), לפיה הנאשם מצליח להיתרם מהשיחות הטיפוליות, לוקח אחריות מלאה על העבירות ומגלה חרטה וצער, וככל שיתמיד צפויה פרוגנוזה שיקומית חיובית, וכי כיום "**הגיע לתובנות מעמיקות בדבר התנהגותו הפוגעת וחש חרטה ואשמה**" (נכון ליום 8.10.23).

ייאמר כבר כעת שאני נותן לחוות הדעת הפרטית מטעמו של הנאשם משקל נמוך.

ראשית, גב' נאשף עצמה הודתה שלו הייתה בנעליה של קצינת המבחן שערכה את התסקיר בעניינו של הנאשם, הייתה כותבת תסקיר שלילי, בדומה לזה שנכתב (עמ' 21 ש' 24-25).

שנית, בשלי עדותה אישרה גב' נאשף שהנאשם נמצא, לכל היותר, בראשיתו של הליך טיפולי, והגם שהוא מודע לטענתה לעיוותי החשיבה שאפיינו את עבירות שביצע, הוא עדיין לא הפנים את חומרתם ומשמעותם (עמ' 23 ש' 28-22).

בנסיבות אלה, בתום שלושה חודשים בלבד שחלפו בין מועד הגשת התסקיר (10.7.23) לבין עריכת חוות הדעת הפרטית (8.10.23), במהלכם הגיע הנאשם ל-9 פגישות בלבד, לא השתכנעתי שנערך טיפול רגשי מעמיק עם הנאשם, אשר גרם לו לשינוי כה תהומי ומשמעותי בעמדותיו הפוגעניות, ולא השתכנעתי שמסקנתה של גב' נאשף לפיה הנאשם הספיק להצטייד בתובנות מעמיקות בדבר התנהגותו וחש חרטה ואשמה - מבוססת דיה.

חוות דעתה של גב' נאשף לפיה כבר בראשית הטיפול מיהר הנאשם לתת אמון, חש בנוח והחל לשתף פעולה באופן מהותי ומתוך התמסרות לתהליך והבנה למצופה ממנו (**נע/1** עמ' 5 פסקה שניה), סותרת לחלוטין את התרשמותו של שרות המבחן מפגישה ואבחון עמו, ומטיל ספק לגבי ההתרשמות המתוארת בחוות הדעת. הספק מתחדד נוכח התמקדותה של עורכת חוות הדעת בהשפעתם של קשריו החברתיים של הנאשם על התנהגותו הפוגענית (**נע/1** עמ' 5 פסקאות 3-4 ופסקה אחרונה; עמ' 6 פסקה 5 ופסקה 7 - "גורמי סיכון" ו"גורמי סיכוי"), כפי שאף טען בפני השרות, ומהווה ראיה לכך שהנאשם משליך אחריותו על גורמים חיצוניים, כמובא בתסקיר.

27. ידוע שככלל שרות המבחן הוא ה"מומחה" השיקומי מטעם בית המשפט. כמובן שניתן לקבל חוות דעת פרטית סותרת, אך יש לעשות זאת בזירות ובהינתן נסיבות מיוחדות - נסיבות שאינן מתקיימות במקרה שלפניי.

28. לאור כל האמור, אני מעדיף את האמור בתסקיר שרות המבחן על פני חוות הדעת הפרטית שהוגשה על ידי ההגנה.

יצוין, שהפניית ב"כ הנאשם למקרים בהם קיבל בית המשפט חוות דעת פרטיות והעדיפן על פני תסקירים של שרות המבחן אינה מדויקת, בלשון המעטה.

כך, בת"פ (שלום עכו) 61020-09-19 **מדינת ישראל נ' ח'טיב** (16.7.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, דובר בנאשם שהתסקיר הראשון שהוגש בעניינו היה שלילי, ולעומת זאת, התסקיר המשלים שהוגש לאחר שהנאשם החל בטיפול פרטי אצל עובדת סוציאלית, הצביע על שינוי חד אצל הנאשם, שהכיר כעת בחומרת העבירה, הביע חרטה ואחריות מלאה והתחייב להשתלב בטיפול. על כן, בית המשפט שם לא קיבל את חוות הדעת הפרטית, אלא נתן משקל **להתרשמות קצינת המבחן** מהשינוי שחל בנאשם בעקבות הטיפול הפרטי הנטען, וגם אז - החמיר בעונש בהשוואה להמלצת קצינת המבחן.

גם בת"פ (שלום נצ') 28699-08-20 **מדינת ישראל נגד גבן** (8.11.21), שאליו הפנה ב"כ הנאשם, ציין בית המשפט במפורש כי אמנם הנאשם שם השקיע מאמצים בהליך הטיפולי הפרטי ושרות המבחן אף זיהה "תזוזה" בהתייחסותו הרגשית לאירוע, אולם הדגיש שהוא טרם שולב בהליך טיפולי **במסגרת שרות המבחן, והשרות לא קבע שהוא השתקם באופן מלא** (שם, בפסקה 21).

29. לאור האמור לעיל, נוכח היעדר עבר פלילי, הודאתו של הנאשם במסגרת הסדר טיעון, חיסכון בזמן שיפוטי, היות הנאשם נתון במעצר משך חודשיים, ולאחר מכן כ-8 חודשים באיזוק אלקטרוני ובתנאים מגבילים, ונוכח הירתמות מסוימת וראשונית להליך טיפולי פרטי; אך מנגד קיומו של תסקיר שלילי המצביע על קושי בלקיחת אחריות והיעדר המלצה שיקומית, אני קובע שיש למקם את עונשו של הנאשם מעל לתחתית מתחם העונש ההולם.

צו לפי סעיף 17(ו) לחוק צער בעלי חיים

30. סעיף 17(ו) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994 קובע שאדם שהורשע בעבירה לפי סעיף 2 לחוק, כבמקרה שלפניי, ומצא בית המשפט שנוכח אופי העבירה ונסיבותיה הדבר נחוץ לשם הגנה על בעלי החיים, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש אחר, לצוות כי אותו אדם יוגבל מלהחזיק בעלי חיים לתקופה שיקבע.

[עפ"ג (מחוזי חי') 23648-08-20 פלונית נ' מדינת ישראל (27.10.20); עפ"ג (מחוזי ת"א) 28015-05-21 מדינת ישראל נ' מוריסון (14.7.21); ת"פ (שלום ראשל"צ) 42249-12-20 מדינת ישראל נ' תשובה (17.11.21)].

לעניין זה נקבע בת"פ (שלום ת"א) 10697-10-20 מדינת ישראל נ' מוריסון (4.4.21):

"הלכה למעשה, דווקא צו כאמור הוא לא רק בבחינת עונש ראוי לעבירות התעללות בבעלי חיים, אלא גם אמצעי הולם למניעת ביצוען של עבירות דומות בעתיד. לפיכך, בקשה למתן צו כאמור היא ראויה במקרים של התעללות בבעלי חיים ומשקפת נכונה את הרגישות שיש לגלות לצרכיהם".

הגם שבמקרה דנן, המאשימה עתרה לקבלת הצו אגב אורחא, בלשון רפה, בשלהי טיעוניה לעונש, באופן גורף ומבלי להסביר או לפרט; והגם שיש טעם בדברי ב"כ הנאשם שהגבלה כזו לא נתבקשה עם שחרורו של הנאשם ממעצר כחלק מהתנאים המגבילים שהוטלו עליו - כך שבפועל, הנאשם ממשיך להחזיק בכלבו עד עתה, משך כשנה - הרי שכלל הנסיבות מצדיקות מתן צו כאמור, וזאת בהתאם לכוונת המחוקק.

במקרה דנן, פגע הנאשם לא רק בחיות הבר אלא אף בכלבו שלו, כמו גם בכלבים הנוספים שלטענתו אינם בבעלותו, ועל כן הוכיח במעשיו שיש צורך מוחשי בהגנה על הכלבים מפניו.

ריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם, נסיבותיהן וחומרתן, עת שב ושיסה הנאשם את הכלבים בדורבנים, למרות שנוכח לדעת שהם נפצעים מהקוצים פעם אחר פעם, ובאופן קשה, בפייהם, בעיניהם, ובגופם, מוכיח שעדיין נשקף סיכון ממשי לכל כלב שיחזיק הנאשם ברשותו בעת הזאת.

אדרבא, טענת הנאשם לפיה שב וטיפול בכלבו באנטיביוטיקה לאחר הפציעות, אולם המשיך במעשיו הפוגעניים, מחדדת את התפיסה השגויה והיעדר התובנה הבסיסית באשר לאופן הטיפול הראוי בכלב, "חברו הטוב של האדם" [ע"פ (מחוזי נצ') 42897-11-22 אבוקרט נ' מדינת ישראל (4.9.22)], ועל כן על בית המשפט להגן על כלבים מפני הנאשם לתקופה מסוימת, וזאת חרף ובנוסף לקיומו של מאסר על תנאי שיהיה תלוי ועומד מעל ראשו.

31. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 27 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, מיום 8.2.22 עד יום 17.4.22.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 14.4.24 שעה 10:00 בבית סוהר "הדרים" כשבידו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם, לרבות הערבויות הכספיות וצו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא נגדו, ימשיכו לחול עד להתייצבות הנאשם למאסר.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של ציד והחזקת חיית בר מוגנת.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של התעללות בבעלי חיים.

ד. קנס בסך 25,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 15.4.24. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ה. ניתן בזה צו לפי סעיף 17(ו) לחוק צער בעלי חיים, האוסר על הנאשם להחזיק בעל חיים לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ד, 08 פברואר 2024, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד איהאב אבו עביד, הנאשם ובא-כוחו.